

РЕШЕНИЕ

№ 6354

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдиян
Цветина Цолова

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20231100506427 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 240, ал. 1 от ГПК - за отмяна на неприсъствено решение.

Постъпила е молба, наречена „въззивна жалба“ от М. Л. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.София, ж.к.„Овча купел“, ул.„****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. И. Б., със съдебен адрес: гр.София, ул.„****“ за отмяна на постановеното неприсъствено решение, инкорпорирано в протокол в открито съдебно заседание на 07.02.2023 г. по гр.д. № 3924082022 г. на СРС, I ГО, 174 състав.

С решение, инкорпорирано в протокол в открито съдебно заседание на 07.02.2023 г. по гр.д. № 3924082022 г., СРС, I ГО, 174 състав е **признал за установено** по предявените от „Софийска Вода“ АД, ЕИК **** **срещу** М. Л. М., ЕГН ***** обективно и кумулативно съединени иски по реда на чл.422, ал.1 ГПК с правно основание чл.79 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца вземането, предмет на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 2606/2022 г. по описа на СРС, в размер на 1 891,53 лв., представляваща главница за потребена вода от длъжника за имота му находящ се в гр. София, ж.к. „Овча

Купел“, ул. ****, за период 20.06.2019г. до 19.08.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 19.01.2022г. до изплащане на вземането. **Осъдил е** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК М. Л. М., ЕГН ***** да заплати на „Софийска Вода“ АД, ЕИК **** сумата в размер на 137,83 лв., представляваща разноски за исковото производство. **Осъдил е** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК М. Л. М., ЕГН ***** да заплати на „Софийска Вода“ АД, ЕИК **** сумата в размер на 87,83 лв., представляваща разноски за заповедното производство.

Искането е за отмяна на постановеното неприсъствено решение, като основаниято, на което се иска отмяна на решението и това по чл.240, ал.1, т.1 ГПК, а именно ненадлежно връчване на преписа от исковата молба и на призовките за съдебното заседание, което е довело до невъзможност на ответницата да се яви лично или чрез повереник в съдебно заседание. Твърди се, че към датата на депозиране на исковата молба ответницата не е била собственик на имота, както че към настоящия момент не е променяла постоянния си адрес за призоваване.

Ответникът по молбата „Софийска Вода“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, „Бизнес Център, Интерпред ****, бул.“***** III“ № **** не взема становище по нея.

СГС, след като обсъди доводите на молителката и данните по делото, приема, че молбата за отмята е процесуално допустима.

В чл.240, ал.1 ГПК е посочено, че в едномесечен срок от връчването на неприсъственото решение страната, срещу която то е постановено, може да поиска от въззивния съд неговата отмяна, ако е била лишена от възможност да участва в делото поради: 1. ненадлежно връчване на преписа от исковата молба или призовките за съдебното заседание; 2. невъзможност да узнае своевременно за връчването на преписа от исковата молба или призовките за съдебното заседание поради особени непредвидени обстоятелства; 3. невъзможност да се яви лично или чрез повереник поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Видно от цитирания текст, надлежното упражняване на правото на отмяна е обвързано от процесуалния закон с преклузивен едномесечен срок, като в чл.240, ал.1 от ГПК е посочен изрично и началният момент, от който започва да тече срокът - от връчване на неприсъственото решение. Следователно, моментът на

връчването на решението, и то в съответствие с установените в ГПК правила за призоваване и връчване на съобщения, е единствено релевантен за началото на разглеждания преклузивен срок и допустимостта на молбата по чл.240, ал.1 от ГПК трябва да се преценява спрямо същия този момент. До редовното връчване на решението срок по чл.240, ал.1 от ГПК не тече, а ако страната сезира съда с молба за отмяна на неприсъствено решение, без да има категорични доказателства за надлежно връчване на решението в предходен момент, едномесечният срок следва да се счита за спазен, а молбата - за допустима. В хипотезата на чл.240, ал.1 от ГПК законодателят не придава на узнаването на решението правно релевантно значение /за разлика от отмяната на влязло в сила решение при предпоставките на чл.303, ал.1, т.5 от ГПК. В тази хипотеза /на производство по чл.240, ал.1 от ГПК/ течението на срока е обусловено императивно от действителното връчване на решението на страната, срещу която е постановено. В този смисъл "връчването на неприсъствено решение" не е равнозначно на "узнаване на решението" /определение № 550/12.07.2010 г. на ВКС по ч.т.д. № 529/2010 г., II ТО/. В конкретния казус е установена датата на връчване на ответника на протокола, в който е инкорпорирано неприсъственото решение, която е на 22.02.2023 г., както и датата на подаване на молбата за отмяна на 09.03.2023 г., поради което съдът намира, че молбата за отмяна е подадена в посочения по чл.240 ГПК едномесечен срок от връчването.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, по следните съображения:

Производството по чл.240, ал.1 от ГПК - за отмяна на влязло в сила неприсъствено решение е извънинстанционно, тъй като съдът не действа като инстанция по същество - не проверява правилността на оспореното решение, а само се произнася по наведените доводи за накърняване на основния процесуален принцип- правото на защита на страните по делото /арг. от чл.9 и чл.10 от ГПК/, вследствие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, уреждащи връчване на съдебни книжа, призоваване на страните и осигуряване на тяхното участие в процеса.

Съгласно нормата на чл. 238, ал. 1 от ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие,

ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска.

Цитираната разпоредба на чл. 240, ал. 1 ГПК сочи, че в едномесечен срок от връчването на неприсъственото решение страната, срещу която то е постановено, може да поиска от въззивния съд неговата отмяна, ако е била лишена от възможност да участва в делото поради: 1) ненадлежно връчване на преписа от исковата молба или призовките за съдебното заседание, 2) невъзможност да узнае своевременно за връчването на преписа от исковата молба или призовките за съдебното заседание поради особени непредвидени обстоятелства, 3) невъзможност да се яви лично или чрез повереник поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее.

В конкретния казус, в молбата за отмяна са изтъкнати обстоятелства, които да са относими към хипотезата на чл.240, ал.1, т.1 ГПК, касаеща надлежността на връчването на преписа от исковата молба и призовката за първото и единствено заседание от 07.02.2023 г. Твърдението е, че към датата на депозиране на исковата молба ответницата не е била собственик на имота, а от друга страна, че към настоящия момент не е променяла постоянния си адрес за призоваване. Обстоятелството дали едно лице е собственик или не на имота, в който пребивава, се явява ирелевантно обстоятелство относно редовността на връчването. В конкретния казус, връчването на препис от исковата молба и приложения към нея е станало на постоянния адрес на ответницата, посочен от нея и в искането за отмяна, наименовано „въззивна жалба“, а именно гр.София, ж.к.“Овча купел“, ул.“****“, като самото връчване е било чрез пълнолетен член от домашните на ответницата, а именно И.К., а връчването на призовката на о.с.з на 07.02.2022 г. и препис от протокола, в който е инкорпорирано неприсъственото решение е отново на пълнолетен член от домашните на ответницата, с отбелязване И.Х., чиито подпис е идентичен с този на И.К.. Именно връчването на препис от протокола е довело до своевременно организиране на защитата от страна на ответницата, която е упълномощила адвокат и в срок е подала искането за отмяна. Налице е редовно връчване.

Настоящият състав приема, че неприсъственото решение против молителя е постановено при спазване на императивните изисквания на чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК, като на ответника са били надлежно указани

последниците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание.

Ето защо, не са налице основания за отмяната на постановеното против ответника неприсъствено решение. Молбата е неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата, наименована „въззивна жалба“ от М. Л. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.София, ж.к.“Овча купел“, ул.“****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. И. Б., със съдебен адрес: гр.София, ул.“****“ за отмяна на постановеното неприсъствено решение, инкорпорирано в протокол в открито съдебно заседание на 07.02.2023 г. по гр.д. № 3924082022 г. на СРС, I ГО, 174 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____